

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203378
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7814203378.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci žalobcu K. X., V.. XX. XX. XXXX, bytom I., Edelényska 16, proti žalovanej R.. D. K., V.. XX. XX. XXXX, bytom I., T. A. X, o výživné pre dospelé dieťa, takto

rozhodol:

Súd žalobu o určenie výživného za obdobie 6 mesiacov, od júna 2010 do novembra 2010, po 110,- Eur mesačne **z a m i e t a**.

Súd žalobu o zaplatenie sumy 131,94 Eur **v y l u č u j e** na samostatné konanie.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca dňa 07. 04. 2014 doručil tunajšiemu súdu podanie, ním označené ako „Návrh na pridelenie výživného za zameškanú dobu, ako i vyplatenie detských prídavkov na dieťa“. V predmetnom podaní uviedol, že žalovaná je jeho matkou. Od narodenia žil v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Jeho matka dňa 07. 07. 2010 túto domácnosť bezdôvodne opustila. Ďalej zotrvala v spoločnej domácnosti svojich rodičov. Nakoľko žalobca už v tom období mal 15 rokov, slobodne sa rozhodol zostať v spoločnej domácnosti s jeho otcom, K. X., V.. XX.XX.XXXX. Matka počas obdobia 6 mesiacov na žalobcu poberala detské prídavky aj daňový bonus od štátu, ktoré žalobcovi a ani jeho otcovi nezaslala, ale použila ich na vlastný účel, čo si žalobca myslí, že je v rozpore so zákonom o ochrane detí a rodiny. Žalovaná sa vrátila v decembri 2010, pričom neprispela na žalobcu ako maloletého jeho otcovi ani cent. Všetko, čo žalobca potreboval, mu hradil výlučne jeho otec a matka mu neprispela na žalobcovu výchovu a starostlivosť ničím. Záverom žalobca žiadal súd o prešetrenie tejto veci a stanovenie výšky čiastky, ktorú má žalobca spätne dostať, ktorá mu štátom bola pridelená ako dieťaťu a to zo zákona, ako aj o vyplatenie vyživovacej povinnosti počas obdobia, kedy žalovaná opustila domácnosť a neplnila si vyživovaciu povinnosť voči žalobcovi a zároveň aj vyplatenie tejto sumy.

Súd uznesením č. k.: 9C/72/2014 - 32 zo dňa 28. 05. 2015 uložil žalobcovi v lehote do 15 dní od doručenia uznesenia písomne odstrániť vady podania, doručeného tunajšiemu súdu dňa 07. 04. 2014 a doplniť svoje podanie nasledovne: uviesť výšku mesačného výživného, ktoré žiada od žalovanej, uviesť, či študuje alebo z akého iného dôvodu je odkázaný na výživu zo strany rodičov, uviesť, či jeho otec je zamestnaný, ak áno uviesť adresu jeho zamestnávateľa.

Žalobca, reagujúc na vyššie uvedené uznesenie súdu, doručil súdu dňa 02. 06. 2015 vyjadrenie, v ktorom (okrem iného) uviedol, že ním požadovaná výška výživného je za obdobie šiestich mesiacov čo činí dlžnú

čiasťku 660,00 Eur aj so zákonom stanovenou úrokovou sadzbou, zároveň požaduje i detské prídavky v mesačnej platbe v roku 2010 - 21,99 Eur, čo činí výšku 131,94 Eur.

Zástupca žalobcu v ústnom vyjadrení na pojednávaní zdôraznil, že trvá na podanej žalobe, v zmysle ktorej žalobca žiada zaplatenie výživného od žalovanej v sume 660,- Eur za obdobie 6 mesiacov - II. polroka 2010. Takisto žiada, aby žalovaná zaplatila žalobcovi sumu, ktorú poberala z titulu prídavkov na dieťa v roku 2010 za obdobie od júna do novembra 2010 vrátane. Uviedol tiež, že žalovaná od júna 2010 ničím neprispela na výživu žalobcu, ktorý v tom čase bol maloletý. Zástupcovi žalobcu nepoukázala žiadne finančné prostriedky. Zástupca žalobcu sa dňa 07. 06. 2010 vrátil z výkonu trestu odňatia slobody a od tej doby sa žalobca rozhodol, že bude žiť s ním v spoločnej domácnosti. Je pravdou, že súdne rozhodnutie o tom nebolo vydané a dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky - žalovanej.

Zástupca žalobcu poukázal na to, že v roku 2013 prebiehalo súdne konanie, predmetom ktorého bolo určenie výživného na dospelého syna. V tomto konaní žalobca a žalovaná sa dohodli, že žalovaná bude platiť na výživu žalobcu 110,- Eur mesačne. Vychádzajúc z tejto výšky výživného žiada žalobca výživné od žalovanej aj za obdobie 6 mesiacov roku 2010 v tomto konaní. Zástupca žalobcu nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie na preukázanie toho, že žalovaná peniaze, ktoré poberala z titulu prídavkov na dieťa, použila na vlastnú potrebu, uviedol, aby žalovaná predložila listinný dôkaz o tom, že tomu tak nebolo, že peniaze poukázala žalobcovi.

Zástupca žalobcu ďalej poznamenal, že zabezpečoval starostlivosť o syna v rámci svojich schopností a možností. Tak ako to už uviedol, dňa 07. 06. 2010 sa vrátil z výkonu trestu. Nebol síce zamestnaný, ale nakupoval pre syna a aj varil pre neho. Žili z peňazí, ktoré mu dával jeho otec. Rodičia zástupcu žalobcu mu dávali mesačne 1.200,- Eur až 1.300,- Eur. Zástupca žalobcu poprel, že by sa žalovaná vrátila do spoločnej domácnosti koncom augusta 2010. Vrátila sa až koncom novembra 2010, avšak aj v období, keď sa vrátila žalovaná do spoločnej domácnosti, ničím neprispievala do spoločnej domácnosti a ani dieťaťu nič nedala.

Záverom zástupca žalobcu doplnil, že žalobca je momentálne na študijnom pobyte v X.. Nevie kedy príde domov, možno v septembri alebo októbri a je možné, že zostane študovať v X..

Žalovaná na pojednávaní konanom na tunajšom súde uviedla, že so žalobou nesúhlasí. Po tom, ako sa otec jej syna, zástupca žalobcu vrátil z výkonu trestu, na druhý deň sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a to 07. 07. 2010. Odsťahovala sa k svojim rodičom kvôli nezhodám s otcom dieťaťa. Nebývala s druhom - otcom dieťaťa v spoločnej domácnosti počas mesiacov júl a august 2010, avšak koncom augusta sa do tejto domácnosti vrátila, pretože syn nastupoval do I. ročníka na Gymnázium v I. a vedela, že ju potrebuje. Aj počas jej neprítomnosti, ktorá spočívala iba v tom, že v byte, v ktorom býval druh s jej synom, nespávala, ich domácnosť navštevovala každý deň, pomáhala s varením, ona sama navarila, nakupovala potraviny pre syna, oblečenie pre neho ako aj iné veci do domácnosti, ako aj koberce. O týchto nákupoch si bločky neodkladala. Následne koncom augusta 2010 sa vrátila a riadne sa starala o svojho syna. Zdôraznila, že žalobca bol rozhodnutím súdu v roku 1995 zverovaný do jej osobnej starostlivosti. Čo sa týka prídavkov na dieťa, potvrdila, že tieto prídavky v roku 2010 poberala a použila ich na nákup školských potrieb pre syna, oblečenia a ostatných výdavkov, ktoré súviseli so starostlivosťou o syna.

Žalovaná poukázala na exekučné konanie vedené na tunajšom súde na základe uznesenia sp. zn. 12C/276/2013, exekúcia ktorá bola zastavená a od tej doby ako aj počas exekúcie žalovaná riadne platila výživné. Od zastavenia exekúcie výživné posielala synovi na účet.

Súd sa oboznámil s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 2Nc/459/1995, najmä rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 11. 04. 1995, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 04. 1995 a ktorým súd schválil rodičovskú dohodu uzavretú medzi rodičmi maloletého K. X., nar. XX. XX. XXXX, podľa ktorej maloleté dieťa bolo zverené do výchovy matky D. K., nar. XX. XX. XXXX a otec K. X., nar. XX.

XX. XXXX sa zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa po 400,- Sk mesačne, počnúc od 01. 10. 1994 vopred vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky.

Súd zistil, že uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/276/2013 - 25 zo dňa 16. 09. 2013 súd schválil zmier uzavretý medzi žalobcom K. X., nar. XX. XX. XXXX a žalovanou R.. D. K., nar. XX. XX. XXXX, v zmysle ktorého žalovaná sa zaviazala platiť výživné na žalobcu sumou 110,- Eur mesačne počnúc od 17. júla 2013 vždy ku koncu kalendárneho mesiaca vopred, do budúcnosti. Uznesenie dňa 23. 10. 2013 nadobudlo právoplatnosť. Návrh vo veci sp. zn. 9C/72/2014 žalobca podal dňa 07. 04. 2014 na Okresnom súde Rožňava.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - pracovným hodnotením a opisom mzdového listu žalovanej za roky 2013 - 2014, potvrdením o návšteve Univerzity Y. J. Š. L. Q. žalobcom, potvrdením od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny I. o tom, že otec žalobcu K. X., nar. XX. XX. XXXX je zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, potvrdením o poberaní prídavku na dieťa za rok 2010 a potvrdením o poberaní dávky v hmotnej núdzi za roky 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 za prvých 5 mesiacov otcom žalobcu.

V zmysle § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

V zmysle § 62 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

V zmysle § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že pred vydaním vyššie uvádzaného uznesenia súdu č. k.: 12C/276/2013 - 25 zo dňa 16. 09. 2013 nebola zo strany súdu žalovanej určená vyživovacia povinnosť voči žalobcovi, vzťahujúca sa aj na obdobie roku 2010, za ktoré žiada žalobca od žalovanej zaplatať výživného.

Súd žalobe žalobcu o určenie výživného za obdobie od júna do novembra 2010 nemohol vyhovieť, poukazujúc na vyššie cit. ust. § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z., nakoľko v prípade žalobcu sa jedná o dospelú osobu, ktorej nemožno právo na výživné priznať spätne, ale len odo dňa začatia súdneho konania do budúcnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a po zhodnotení súdom vykonaného dokazovania, súd žalobu o určenie výživného za obdobie 6 mesiacov, od júna 2010 do novembra 2010, po 110,- Eur mesačne zamietol a žalobu o zaplatať sumy 131,94 Eur vylúčil na samostatné konanie.

O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, trovy konania nevznikli a žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, nevznikol nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Krajský súd v Košiciach cestou tunajšieho súdu do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p.. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak v horeuvedenej lehote účastníci konania nepodajú odvolanie proti rozhodnutiu, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a po uplynutí lehoty uvedenej vo výroku rozhodnutia sa stane vykonateľným. Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.